

TROLLKARLARS ÖRT

Nu vill vi röka lite pipa,
så god som ingen ann' i denna värld/en.
Haver du ett stopp för trolldoms insikt
så vill vi alla gärna smaka.

Låt oss flyga till fjärran rike.
Låt oss dansa i drömmarknsten.
Är du vän, min vän, med trollkarlars ört
så får du följa med tillbaka.

Pejote bär på så mycken kunskap,
hos Mescalito kan du få svaren.
Men är du rädd, min vän, så håll dig till svampen
och hav respekt för fru Datura.

I kornas hage, där växa svampen,
så liten att den knappt för ögat synes.
Om du plockar den, min vän, och äter den sen
så händer det du ser nått märkligt.

HÖSTVISA

En tidig morgon i Oktober,
löven faller tygst.
Jag kyls av höstens kalla vind.
Jag ser ditt ansikte, en tår på din kind.

Livet det går trots allt ganska fort.
Gårdagens visioner, minnen blött.
Hann vi egentligen med det liv vi sökt?
Finns det kanske ändå tid kvar?

Du ser på mig med en tårfylld blick,
en blick av nostalgi och desillusion
men det finns inga sår för vi är vuxna nu
och vi talar med värdighet och inte med passion.

Ja, såren har läkts, vi är båda starka nu.
Vi har lärt oss av livet och kommit tillbaks.
Men livet går så fort, man glömmet ganska lätt
att vi en gång svor en ed, att ta vara livet rätt.

Vi nämner med ett skratt, en förgången tid
för att plötsligt komma ihåg vad vi drömt när vi var små.
Vi slår oss för pannan, var det så vi ville va?
och kanske det ändå går då det gick när vi var små.

DAGEN VAR VACKER

Dagen var vackert,
kvällen så ljum.
Trots alla leenden
sitter jag stum.
Himlen var blå,
gräset så grönt.
Tiden stod still,
det kändes så skönt.

Men tiden har sin gång
fast livet står still.
Man kan inte ändra det,
hur man än vill.
Finns det ett slut,
finns det ett mål
eller irrar vi blott runt
i ett ändlöst svart hål?